

ANEU MAR ENDINS

Regnar amb Crist és servir

Amb la festa litúrgica de Jesucrist, Rei de tot el món, hem arribat al final de l'any cristià. El nou any litúrgic, que iniciarem el proper diumenge, primer del temps de l'Advent, estarà molt marcat per la celebració, també a la nostra diòcesi, de l'Any de la Fe, que es clourà precisament en la festa de Crist Rei del proper any, el 24 de novembre de 2013.

Desitjo que sigui realitat entre nosaltres el que diu el Sant Pare en el document que dóna les pautes per a aquesta celebració. Que sigui un any viscut amb la mirada fixa en Jesucrist, «en el que troba el seu compliment tot afany i tot anhel del cor humà» (*Porta fidei*, 13). «L'alegria de l'amor —escriu Benet XVI—, la resposta al drama del sofriment i del dolor, la força del perdó davant l'ofensa rebuda i la victòria de la vida davant el buit de la mort, tot té el seu compliment en el misteri de la seva Encarnació, del seu fer-se home, del seu compartir amb nosaltres la debilitat humana per transformar-la amb el poder de la seva resurrecció. En ell, mort i ressuscitat per la nostra salvació, s'il·luminen plenament els exemples de fe que han marcat els últims dos mil anys de la nostra història de salvació.»

Contemplar la mort i la resurrecció de Jesús —el seu misteri pasqual, que és el centre de tot l'any litúrgic— eixampla l'horitzó de la nostra existència i ben segur que ens pot ajudar a trobar respostes, o, si més no, a desfer alguns nusos i dificultats. Aquest lliurament de Crist fins a la mort i la seva exaltació en la resurrecció és, per a nosaltres, el centre de la història, el fet culminant de la història de la salvació. Aquesta és la Bona Nova, el nucli de la nostra fe, que ens obre un camí d'esperança. Aquest Evangeli que l'Església actual s'esforça en viure i comunicar als homes i les dones d'avui i d'aquí, com als de tot el món, com s'ha posat en relleu en la celebració del recent Sínode sobre la Nova Evangelització per a la transmissió de la fe cristiana, celebrat el passat octubre a Roma.

La festa d'avui i el recent Sínode ens inviten a ser «una Església evangelitzada i evangelitzadora». I per això ha de ser una Església que contempla sempre el Crist, perquè, com deia el beat cardenal Newman, un eminent convers i pensador cristià, el pensament del qual va influir molt en el Concili Vaticà II, «la fe no és alguna cosa. La fe és *Algú*. I la fe no és qualsevol algú. La fe és *Jesucrist*».

És ben cert que la mort és un misteri i que la nostra vida s'encamina inexorablement al traspàs final de la mort i que no està exempta de dificultats i de dolor. Però Crist ha ressuscitat, ha vençut la mort, ens obre el camí de la resurrecció i ens ajuda a trobar sentit a totes les realitats, fins i tot al dolor i al patiment.

Aquesta és la Bona Nova que omple d'esperança el cor dels creients. Aquesta és la fe que l'Església confessa i celebra en la litúrgia i en la pregària, la proclama amb obres i paraules gràcies al testimoniatge de vida dels cristians i les cristianes que fan realitat «una fe que actua per la caritat».

Des de Crist, mort i ressuscitat, se li revela a l'home el futur que pot esperar, el camí que pot portar a la seva veritable plenitud i la garantia de què la darrera paraula de Déu sobre la seva creació no és el fracàs, la desgràcia i la mort. I per això, plens d'esperança, els cristians mirem de treballar fent el bé de tots, perquè «regnar amb Crist és servir».

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Bisbe de Terrassa

La diòcesi de Terrassa ha erigit Càritas Diocesana

► El dilluns dia 5 de novembre Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, bisbe de Terrassa, ha fet pública la constitució canònica de Càritas Diocesana com a organisme oficial d'acció caritativa i promoció social de l'Església Catòlica a la diòcesi i l'aprovació dels estatuts pels quals es regirà. El Sr. Bisbe ha comunicat el nomenament del Sr. Salvador Obiols Gras com a director general i la Sra. Pilar Taché Sererols com a secretària general. El delegat episcopal de Càritas és Mn. Francesc Catarineu Vilageliu. Si bé l'acció caritativa i social s'ha portat a terme des dels inicis de la diòcesi, calia crear jurídicament la institució que permetrà coordinar des de la diòcesi aquest treball.

GLOSSA

Testimoniatge a l'aula

Una dona d'uns quaranta anys i escaig és professora de religió en una escola pública. Una de les seves alumnes de primer de primària segueix les classes amb una atenció notable. El seu germà ja ha estat alumne de la mateixa professora. De fet, va demanar fer la primera comunió mogut pel testimoniatge de la professora. La mestra és soltera, molt lliurada a la seva professió. Se sent enviada en missió per l'Església en l'exercici del seu servei docent. És una cristiana compromesa amb la comunitat creient i amb els altres. La nena del nostre relat, avui, li ha preguntat si tenia marit. La professora ha respost que no. Una segona pregunta ha estat sobre si tenia fills. Davant la resposta negativa, la nena ha exclamat: «Oh, quina pena que no tinguis marit!», i s'ha aixecat de la cadira i s'ha posat a dibuixar la professora, amb el seu marit, a la pissarra. La pregunta era d'esperar: «Com es diu el meu marit?» Amb una lletra encara maldestra, la nena ha escrit: «Jesús.»

Aquesta professora té força clar el nord que orienta la seva existència. Ha après a estimar Déu i a estimar el proïsme. Com tants d'altres cristians i cristianes compromesos, ha fet norma de vida d'aquests manaments de Jesús. «Quin és el primer de tots els manaments? Jesús va respondre: El primer és: Escolta, Israel: el Senyor és el nostre Déu, el Se-

nyor és l'únic. Estima el Senyor, el teu Déu, amb tot el cor, amb tota l'ànima, amb tot el pensament i amb totes les forces. El segon és aquest: Estima els altres com a tu mateix. No hi ha cap manament més gran que aquest» (*Mt 12, 28-31*). Ho viu amb esperança i així ho transmet. Segueix el Crist i anuncia el seu amor en el servei al Regne en les classes de religió. Se sap estimada per Déu i fa arribar aquesta estimació als altres. La nena ho ha copsat i, amb la innocència dels infants, ho ha dibuixat a la pissarra i, amb la mateixa innocència, ha adjudicat a Jesús el paper de marit. Ha adaptat a la situació cospada l'esquema familiar que li és proper i valuós. «Amb la paraula dels infants i dels nadons t'has fet cantar una lloança?» (*Mt 21,16*).

El testimoniatge descrit i la resposta suscitada succeï en el context d'una classe de religió, però es pot produir en la classe de qualsevol matèria i ser-ne protagonista qualsevol professor cristià, casat o solter, esdevingut testimoni per als seus alumnes.

Qualsevol professor conscient que «els dons són diversos, però l'Esperit és un de sol» i que «tot això és obra de l'únic i mateix Esperit, que distribueix els seus dons a cadascú tal com ell vol» (*1Co 12, 4.11*).

Enric Puig Jofra, SJ

Cadena de Pregària per les Vocacions

Al nostre Bisbat de Terrassa li correspon el divendres dia 30, festa de l'apòstol sant Andreu, el «primer cridat» per Jesús. Es tracta de fer una estona de pregària (personal o en família) oferint-la per les vocacions al sacerdoci, al diaconat i a la vida consagrada. Podeu comunicar l'hora escollida al tel. 936 744 999 o bé a: seminariterrassa@hotmail.com o bé a: cadenapregariaterassa.blogspot.com.

JESUCRIST, REI DE TOT EL MÓN

► Lectura de la profecia de Daniel (Dn 7,13-14)

Tot mirant aquella visió de nit, vaig veure venir enmig dels núvols del cel com un Fill d'home, s'acostà al vell venerable, el presentaren davant d'ell i li fou donada la sobirania, la glòria i la reialesa, i tots els pobles, tribus i llengües li faran homenatge. La seva sobirania és eterna, no passarà mai, la seva reialesa no decaurà.

► Salm responsorial (92)

R. *El Senyor és rei, va vestit de majestat.*

El Senyor és rei, va vestit de majestat. / El Senyor va vestit i cenyit de poder. R.

Manté ferm tot el món, incommovible. / El vostre soli es manté des del principi, / vós sou des de sempre. R.

El vostre pacte és irrevocable; / la santedat, Senyor, escolta a casa vostra / al llarg de tots els temps. R.

► Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan (Ap 1,5-8)

Jesucrist és el testimoni fidel, el primer ressuscitat d'entre els morts, el sobirà dels reis de la terra.

Ell ens estima i ens ha alliberat dels nostres pecats amb la seva sang per fer de nosaltres una casa reial, uns sacerdots dedicats a Déu, el seu Pare; que li sigui donada la glòria i el poder pels segles dels segles. Amén. Mireu, ve sobre els núvols, i tothom el veurà amb els propis ulls, fins aquells que el van traspassar, i totes les famílies de la terra es lamentaran per ell. Sí, amén. Jo sóc l'Alfa, la primera lletra de l'alfabet, i l'Omega, que és la darrera, diu el Senyor Déu, el qui és, el qui era i el qui ha de venir, el Déu de l'univers.

► Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 18,33b-37)

En aquell temps, Pilat digué a Jesús: «Ets tu el rei dels jueus?» Jesús contestà: «Surt de vós, això que em pregunteu, o són d'altres els qui us ho han dit de mí?» Respongué Pilat: «Jo, no sóc pas jueu. És el teu poble i els mateixos grans sacerdots, els qui t'han entregat a les meves mans. He de saber què has fet». Jesús respongué: «La meua reialesa no és cosa d'aquest món. Si fos d'aquest món, els meus homes haurien lluitat perquè jo no fos entregat als jueus. I és que la meua reialesa no és d'aquí». Pilat digué: «Per tant, vols dir que ets rei». Jesús contestà: «Teniu raó: jo sóc rei. La meua missió és la de ser un testimoni de la veritat; per això he nascut i per això he vingut al món: tots els qui són de la veritat escolten la meua veu.»

► Lectura de la profecia de Daniel (Dn 7,13-14)

Mientras miraba, en la visión nocturna vi venir en las nubes del cielo como un hijo de hombre, que se acercó al anciano y se presentó ante él. Le dieron poder real y dominio; todos los pueblos, naciones y lenguas lo respetarán. Su dominio es eterno y no pasa, su reino no tendrá fin.

► Salmo responsorial (92)

R. *El Señor reina, vestido de majestad.*

El Señor reina, vestido de majestad, / el Señor, vestido y ceñido de poder. R.

Así está firme el orbe y no vacila. / Tu trono está firme desde siempre, / y tú eres eterno. R.

Tus mandatos son fieles y seguros; / la santidad es el adorno de tu casa, / Señor, por días sin término. R.

► Lectura del libro del Apocalipsis (Ap 1,5-8)

Jesucristo es el testigo fiel, el primogénito de entre los muertos, el príncipe de los reyes de la tierra.

Aquel que nos amó, nos ha librado de nuestros pecados por su sangre, nos ha convertido en un reino y hecho sacerdotes de Dios, su Padre. A él la gloria y el poder por los siglos de los siglos. Amén. Mirad: Él viene en las nubes. Todo ojo lo verá; también los que lo atravesaron. Todos los pueblos de la tierra se lamentarán por su causa. Sí. Amén. Dice el Señor Dios: «Yo soy el Alfa y la Omega, el que es, el que era y el que viene, el Todopoderoso.»

► Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 18,33b-37)

En aquel tiempo, dijo Pilato a Jesús: «¿Eres tú el rey de los judíos?» Jesús le contestó: «¿Dices eso por tu cuenta o te lo han dicho otros de mí?» Pilato replicó: «¿Acaso soy yo judío? Tu gente y los sumos sacerdotes te han entregado a mí; ¿qué has hecho?» Jesús le contestó:

«Mi reino no es de este mundo. Si mi reino fuera de este mundo, mi guardia habría luchado para que no cayera en manos de los judíos. Pero mi reino no es de aquí.» Pilato le dijo: «Conque, ¿tú eres rey?» Jesús le contestó: «Tú lo dices: soy rey. Yo para esto he nacido y para esto he venido al mundo; para ser testigo de la verdad. Todo el que es de la verdad escucha mi voz.»

Crist Rei. Basilica de Sant Pau Extramurs (Roma)

COMENTARI

Crist Rei

Celebrem la festa de Crist Rei amb l'evangeli segons Joan. Com és ben sabut, en contrast amb la tradició dels evangelis sinòptics, l'Evangeli segons Joan no presenta Jesús proclamant la proximitat del Regne de Déu. El tema de la proclamació de Jesús en Joan és Jesús mateix. Aquesta senzilla constatació ja apropa Jesús i el Regne. Però hi ha més. En l'evangeli segons Joan Jesús és confessat com a Rei d'Israel al començament, en la trobada amb Natanael (1Jn 1,49). Després de la multiplicació dels pans, la gent que el reconeix com a profeta el vol proclamar rei (6,14-15). Més endavant, en la solemne entrada de Jesús a Jerusalem, la gent l'aclama com a rei d'Israel (12,13). Aquesta entrada de Jesús a Jerusalem apleix la profecia que diu que Jesús és «el que ve, el que està sempre venint» (12, 13; cf. 1,9.15. 27.29; 6,14; 11,27).

Tots aquests textos preparen el lector de l'evangeli segons Joan per a la gran revelació del relat de l'emprisonament i la mort de Jesús. Aquí Jesús s'autoproclama rei en el text d'avui, però és coronat d'espines i vestit amb un mantell de porpra. Amb aquesta aparença, que vol ser una mofa, és solemnement proclamat Rei per Pilat: «Aquí teniu el vostre Rei» (19,14). Aquests fragments són la introducció de la revelació paradoxal de l'episodi del rètol de la creu.

L'escena proclama a tot l'univers (grec, llatí i hebreu) que el patíbul es converteix en tron. Jesús és rei en la creu: «Jesús de Natzaret (és) el rei dels jueus» (19,19). A la petició dels grans sacerdots de treure el rètol, Pilat respon: «El que he escrit, resta escrit». *Scripta manent*. Com hem vist, la solemnitat de l'escena ha estat preparada al llarg de tot l'evangeli. L'exaltació

en la creu és la suprema glorificació de Jesús: «I, quan sigui exaltat en la creu, atrauré tothom cap a mi; deia això significant la mort amb què havia de morir» (12,32-33). Ara és glorificat el fill de l'home i Déu és glorificat en ell» (13,31; cf. 17,1).

Convé remarcar que el que diu l'escena del calvari no és que l'hora de la glorificació és l'hora de la mort de Jesús, sinó més aviat a l'inrevés: és l'hora de la mort que ja és l'hora de la glorificació. Aquest ensenyament confirma que la creu no és un patíbul sinó un tron. Jesús no solament ha capgirat el concepte de reialesa, sinó el de la vida i la mort: «Jo sóc la resurrecció i la vida, el qui creu en mi encara que morirà i tot el qui viu i creu en mi no morirà mai.»

Vet aquí un bon coronament de l'any litúrgic.

Oriol Tuñí, SJ

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia de les hores: 2a setmana): Ap 14,1-3.4b-5 / SI 23 / Lc 21,1-4 ■ **dimarts**: Ap 14, 14-19 / SI 95 / Lc 21,5-11 ■ **dimecres**: Ap 15, 1-4 / SI 97 / Lc 21,12-19 ■ **dijous**: Ap 18,1-2.21-23;19,1-3.9a / SI 99 / Lc 21,20-28 ■ **divendres**: Rm 10,9-18 / SI 18 / Mt 4,18-22 ■ **dissabte**: Ap 22,1-7 / SI 94 / Lc 21,34-36.

Comença el temps d'Advent. Nou any litúrgic: cicle C

■ **Diumenge** vinent, I d'Advent (litúrgia de les hores: 1a setmana): Jr 33,14-16 / SI 24 / 1Te 3,12;4, 2 / Lc 21,25-28.34-36.

JESÚS DE NATZARET, PER BENET XVI

48. La reialesa de la veritat

Què és la veritat? No solament Pilat —en el seu interrogatori a Jesús— va deixar de banda aquesta pregunta com a insoluble i, per a la seva missió, impracticable. També avui, tant en la disputa política com en la discussió sobre la formació del dret, generalment és tinguda per enutjosa.

Però sense la veritat l'home no copsa el sentit de la seva vida, i deixa, al capdavant, el camp als més forts. *Redempció*, en el sentit ple de la paraula, pot consistir només en el fet que la veritat esdevingui reconeixible. I aquesta esdevé reconeixible si Déu esdevé reconeixible. Ell esdevé reconeixible en Jesucrist. En ell, Déu ha entrat en el món, i amb això ha alçat el criteri de la veritat enmig de la història. La veritat externament és impotent en el món; com Crist, segons els criteris del món, està sense poder. Ell no posseeix cap llegió. És crucificat. Però precisament així, en la total mancança de poder, ell és poderós, i només així la veritat esdevé sempre novament un poder.

En la conversa entre Jesús i l'escèptic Pilat es tracta de la reialesa de Jesús i, doncs, de la reialesa del regne de Déu.

Precisament, en la conversa de Jesús amb Pilat es fa evident que no existeix cap ruptura entre l'anunci de Jesús a Galilea —el regne de Déu— i els seus discursos a Jerusalem.

El centre del missatge fins a la creu —fins a la inscripció sobre la creu— és el regne de Déu, la nova reialesa que Jesús representa. La reialesa anunciada per Jesús en les paraboles i, finalment, de manera totalment oberta davant el jutge terrenal és, precisament, la reialesa de la veritat.

Per a Pilat, després de l'interrogatori queda clar el que, en principi, ell ja sabia abans. Aquest Jesús no és cap revolucionari polític, el seu missatge i el seu comportament no constitueixen cap perill per al domini romà. Si ha transgredit la Torà, a ell, que és romà, no li interessa.

Joseph Ratzinger-Benet XVI

(*Jesús de Natzaret*, 2a part, Ed. Claret)

«Quién reza se salva»

Quién reza se salva» es la campaña mundial que hace años lleva a cabo la revista italiana *30Giorni* —en español *30Días*—, que regala el pequeño libro con las oraciones principales del cristiano editado en varias lenguas. En la revista se publican cartas-testimonio de religiosos y religiosas, de monasterios de clausura, de misioneros y misioneras, de obispos y sacerdotes, y de fieles que elogian la campaña y afirman que: «Quién reza se salva». El director y propietario de dicha revista es Giulio Andreotti, miembro de la Democracia Cristiana y expresidente del gobierno de Italia.

«Quien reza se salva» es una frase de san Alfonso M. de Liguori, obispo y doctor de la Iglesia, que, según Benedicto XVI, «fue un insigne teólogo, moralista y maestro de vida espiritual, que inició —en los ambientes más humildes de la sociedad de Nápoles— una labor de evangelización, testimoniando —con palabras y hechos— las verdades fundamentales de la fe».

«Quién reza se salva» indica que quien reza posee las tres virtudes teológicas: la fe, la esperanza y la caridad.

Rezar es elevar la mente, el corazón, el alma a Dios, para adorarlo, darle gracias y pedirle su ayuda.

J. M. Alimbau

SANTORAL

25. ✠ Diumenge. Jesucrist, Rei de tot el món. Santa Caterina, vg. i mr. d'Alexandria, titular del monestir del Sinai (s. ix), patrona dels filòsofs; beata Júlia, rel. camaldulena; sant Erasme, Erm o Elm, mr.; sant Gonçal, bisbe.

26. Dilluns. Sant Silvestre (†1267), abat, fund. branca benedictina; sant Leonard de Porto Maurizio, prev. franciscà; sant Joan Berchmans (1599-1621), rel. jesuïta belga; sant Sirici, papa (384-399); sant Conrad, bisbe.

27. Dimarts. Mare de Déu de la Medalla Miraculosa (1830); sant Basileu, bisbe i mr.; beat Ramon Llull, mr., terciari franciscà, de Mallorca (1232-1316).

28. Dimecres. Sant Ruf, mr.; sant Mansuet, bisbe i mr.; sant Jaume de Marchia,

prev. franciscà; santa Caterina Labouré, vg. paüla.

29. Dijous. Sant Sadurní, Serni o Cerní, bisbe de Tolosa de Llenguadoc i mr.; sant Demetri, mr.; santa Il·luminada, vg.

30. Divendres. Sant Andreu, apòstol, de Betsaida, deixeble del Baptista i germà de Pere; santa Justina, verge i màrtir.

1. Dissabte. Sant Eloi, bisbe de Noyon (641-660), patró dels qui treballen els metalls; sants Edmon Campion i Robert Southwell, preveres, i beats Roger Filcock, Robert Middleton i companyys, màrtirs (jesuïtes); sant Naüm, profeta (s. vii aC); santa Natàlia, mr., esposa de sant Adrià.

INTENCIONS DEL SANT PARE (desembre)

General: Que els immigrants siguin acollits arreu del món amb generositat i amor autèntic, especialment per les comunitats cristianes.

Missional: Que Crist es reveli a tota la humanitat amb la llum que emana de Betlem i es reflecteix en el rostre de l'Església.

ENTREVISTA

JOSEP M. CANALS

La serenor de Sant Bru

Sant Bru ja és a la Sagrada Família. La imatge del fundador de l'orde de la Cartoixa va ser beneïda el dia de la seva festa, el proppassat 6 d'octubre, i ha quedat ubicada a l'exterior de l'absis de la Basílica, tal com va voler Gaudí. Sant Bru va fundar la primera cartoixa fa més de 900 anys i el 2015 se'n compliran 600 que, «en l'oasi de silenci, solitud i contemplació de Montalegre», es van establir els cartoixans a Catalunya, com recorda el P. Josep M. Canals, vicari de la Cartoixa de Montalegre, que ja apunta que aquesta efemèride la celebraran amb tota la solemnitat possible, perquè s'ho mereix. L'escultura de Sant Bru de la Sagrada Família és obra de Montserrat Garcia Rius.

En el context actual, el carisma cartoixà té més sentit?

En un món ple d'agressivitat, de violència i de presses el nostre carisma ofereix un altre estil de vida: la pau, la serenor, la tranquil·litat, la *quies* cartoixana. Podríem dir que les paraules de Gaudí, «el meu Amo no té pressa», ho expliquen molt bé.

Què creu que la societat hauria d'adoptar d'aquest carisma per a la seva vida diària?

Apuntaria dues coses: el sentit de la transcendència i de la prioritat de Déu sobre el món. Sant Bru, en una de les seves cartes, diu: «Hi ha algun altre bé que Déu tot sol?» I, també, buscar moments de solitud i de silenci per retrobar-se un mateix i recuperar la pau del cor per experimentar la joia de sentir-se fills de Déu i agermanats amb tots els homes.

Per què la soledat ajuda a arribar a la unió amb Déu i amb tota la humanitat?

Quan estem plens de nosaltres mateixos i de moltes coses que ens esclavitzen no som lliures; només quan ens despullem de tot i experimentem el nostre no-res podem viure el tot de Déu i sentir-nos posseïts i dominats pel seu Amor exclusiu, absorbent i transformador entregats plenament al servei dels altres; solitaris però solidaris amb la humanitat.

Òscar Bardaji i Martín

EVANGELIZAR

Sacramentalidad de la Palabra de Dios

El Sínodo de los Obispos del año 2008 sobre «La Palabra de Dios en la vida y la misión de la Iglesia» habla en la propuesta n.º 7 de «promover una reflexión teológica sobre la sacramentalidad de la Palabra de Dios». Es decir, en el primer anuncio, análogamente a como ocurre en los sacramentos si bien en menor intensidad, hay una intervención real del Padre, por el Hijo en el Espíritu Santo: la Trinidad sigue queriendo entrar en la historia *también* por el anuncio del misterio pascual. El Espíritu Santo unge a la persona del evangelizador y las palabras que este pronuncia, de manera que vehiculan la Palabra de Dios en su fase más elemental, pero no por ello menos eficaz: el anuncio de lo que Dios ha hecho en Jesús por la humanidad.

Es decir, para los cristianos anunciar a alguien el Evangelio de Jesucristo no es simplemente pasar una información o una argumentación, sino que es propiciar una intervención real de Dios en la vida concreta del que nos escucha en forma de primera llamada (esto es el llamado *carácter escatológico* del primer anuncio). Y quien hace efectivamente real y operativa la presencia de Dios en dicha conversación es el Espíritu Santo (esto es el llamado *carácter pneumatológico* del primer anuncio).

Que algo tan importante y decisivo en la transmisión de la primera fe pase tan desapercibido a una mayoría de pastores, catequistas, laicos y laicas, creemos que justifica hablar de *eslabón perdido* a propósito de la importancia del primer anuncio de Jesús y de su Evangelio. El Sínodo de los Obispos de este año ha estudiado «la nueva evangelización para la transmisión de la fe cristiana». Hay que estar atentos a sus propuestas finales y después al documento final del Papa para toda la Iglesia para ver cómo sus orientaciones puedan dar un nuevo dinamismo a la vida cristiana y a la labor evangelizadora de toda la Iglesia.

Xavier Morlans

(*El primer anuncio. El eslabón perdido*. Ed. PPC, Madrid 2009)

VIDA DIOCESANA

▶ ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Dissabte dia 24, al matí. Visita Pastoral a la parròquia de la Mare de Déu de Montserrat de la Floresta.

A les 18 h. Assisteix a la presentació d'un llibre en el desè aniversari d'Oncovallès a Granollers.

A les 20 h. Celebra l'Eucaristia a la parròquia de Sant Esteve de Granollers amb motiu del desè aniversari d'Oncovallès.

Dilluns dia 26, a les 11 h. Presideix la trobada de Formació de preveres joves.

Dimecres dia 28, a les 11 h. Presideix la reunió amb els delegats episcopals.

Diumenge dia 2 de desembre, a les 12.30 h. Celebra la Missa Estacional a la parròquia de Sant Cebrià de Valldoreix en l'inici de la Visita Pastoral.

▶ NOTÍCIES

Visita Pastoral a l'Arxiprestat de Sant Cugat. El diumenge dia 4 de novembre Mons. Saiz Meneses va iniciar la Santa Visita Pastoral a l'arxiprestat de Sant Cugat començant per la parròquia de Sant Pere d'Octavià. Mn. Blai Blanquer, rector, va rebre el Sr. Bisbe i li donà a besar el *Lignum Crucis*. Seguidament es va celebrar la Missa estacional. Durant la setmana, acompanyat pel seu bisbe auxiliar, el Sr. Bisbe es va reunir amb tots els grups parroquials i visità les institucions d'Església presents en el territori. També fou rebut per la Sra. Alcaldessa del municipi.

Presentació del nou administrador parroquial a Corró d'Avall. El diumenge dia 21 d'octubre a les 12 del mig-

La Porta de la Fe

15 (*segueix*). Que «la paraula del Senyor es difongui i sigui glorificada» (2Te 3,1): que aquest Any de la Fe faci cada cop més forta la relació amb Crist, el Senyor, perquè només en ell tenim la certesa per a mirar el futur i la garantia d'un amor autèntic i durador. Les paraules de l'apòstol Pere projecten un últim raig de llum sobre la fe: «Tot això us dona una gran alegria, ni que ara necessàriament us hagin d'entristir per poc temps proves de tota mena; perquè si l'or, que es fa malbé, és provat al foc, la vostra fe, molt més preciosa que l'or, també ha de ser provada, i així es farà mereixedora de lloança, glòria i honor el dia que Jesucrist es revelarà. Vosaltres l'estimeu encara que no l'heu vist, i ara, sense veure'l, creieu en ell. I teniu una alegria tan gloriosa que no hi ha paraules per a expressar-la, ja que heu assolit el terme de la fe: la vostra salvació» (1Pe 1,6-9).

dia Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar, va celebrar la Missa a la parròquia de Santa Eulàlia de Mèrida de Corró d'Avall i va presentar Mn. Sergi González com a nou administrador parroquial. El poble fidel omplí el temple. Hi va assistir el Sr. Alcalde de les Franqueses del Vallès, municipi al que pertany Corró d'Avall.

Nou administrador parroquial a Llicà d'Amunt i Santa Eulàlia de Ronsana. El diumenge dia 28 d'octubre Mons. Salvador Cristau, bisbe auxiliar, celebrà l'Eucaristia a les parròquies de Sant Julià de Llicà d'Amunt i Santa Eulàlia de Ronçana i presentà Mn. Ricard Casadesús Castro com a administrador parroquial d'ambdues comunitats. A cada celebració hi assistiren els respectius alcaldes i el poble fidel. Aquestes celebracions foren l'inici de l'Any de la Fe a cada una de les dues parròquies.

Congrés de Pastoral Juvenil. De l'1 al 4 de novembre se celebrà a València el 1r Congrés Nacional de Pastoral Juvenil. Les activitats sobre la nova evangelització i la transmissió de la fe als joves van culminar el diumenge amb l'Eucaristia d'enviament, presidida pel car-

denal Stanislaw Rylko, president del Consell Pontifici per als Laics. Mn. F. Xavier Farrés, delegat episcopal de Pastoral de Joventut, (amb d'altres mossens) va acompanyar el grup del nostre bisbat format per joves de Terrassa, Sabadell, Matadepera, Sant Cugat, Parets, la Llagosta, la Garriga i Palautordera.

▶ AGENDA

Any de la Fe. Trobareu més informació i materials a: www.bisbatdeterrassa.org en el link *Any de la Fe*. Entre altres coses, cada dia hi trobareu una «píndola del Concili», és a dir, un text breu extret dels documents del Concili Ecumènic Vaticà II.

Pregària a l'estil de Taizé. Aquest diumenge dia 25, a les 18 h, a la parròquia de Santa Maria de Rubí.

Conferència i sopar de la fam. Emili Chalaux, president d'Acció dels Cristians per l'Abolició de la Tortura (ACAT): *Contra l'escàndol de la tortura*. Els diners recollits amb el sopar de la fam es destinaran a l'ACAT. Dimecres dia 30 de novembre a les 20.30 h. Lloc: Auditori de la Puríssima, c/ Capmany 36, Sabadell.

▶ PROVÍNCIA ECLESIASTICA

Trobada anual dels Grups d'Oraació i Amistat. Al Seminari de Barcelona (c/ Diputació, 231). Aquest diumenge dia 25 de novembre de 10.45 a 18 h. Laudes, pregària personal, assemblea; dinar, concert; Vespres i Eucaristia presidida per Mons. Pere Tena, bisbe auxiliar de Barcelona, emèrit.

▶ D'ALTRES BISBATS

Simposi Internacional sobre el Concili Vaticà II. *La Paraula, Revelació de Déu en Crist*. Dies 11 i 12 de desembre de 9.30 a 18.30 h) a la Facultat de Teologia de Catalunya (c/ Diputació 231, Barcelona). Inscripcions: tel. 934 534 925, congressos@teologia-catalunya.cat (abans del 5 de desembre).

REMA MAR ADENTRO

Reinar con Cristo es servir

Con la fiesta litúrgica de Jesucristo, Rey del universo, hemos llegado al final del año cristiano. El nuevo año litúrgico, que iniciaremos el próximo domingo, primero del tiempo de Adviento, estará muy marcado por la celebración, también en nuestra diócesis, del Año de la Fe, que se clausurará precisamente en la fiesta de Cristo Rey del año próximo, 24 de noviembre de 2013.

Deseo que sea realidad entre nosotros lo que dice el Santo Padre en el documento que da las pautas para esta celebración. Que sea un año vivido con la mirada fija en Jesucristo: «en él encuentra su cumplimiento todo afán y todo anhelo del corazón humano» (*Porta fidei*, 13). «La alegría del amor, la respuesta al drama del sufrimiento y el dolor, la fuerza del perdón ante la ofensa recibida y la victoria de la vida ante el vacío de la muerte, todo tiene su cumplimiento en el misterio de su Encarnación, de su hacerse hombre, de su compartir con nosotros la debilidad humana para transformarla con el poder de su resurrección. En él, muerto y resucitado por nuestra salvación, se iluminan plenamente los ejemplos de fe que han marcado los últimos dos mil años de nuestra historia de salvación.»

Contemplar la muerte y la resurrección de Jesús —su misterio pascual, que es el centro del año litúrgico— ensancha el horizonte de nuestra existencia y, con toda seguridad, puede ayudarnos a encontrar respuestas o, si más no, a deshacer algunos nudos y dificultades. La entrega de Cristo hasta la muerte y su exaltación en la resurrección es, para nosotros, el centro de la historia, el hecho culminante de la historia de la salvación. Esta es la Buena Nueva, el núcleo de nuestra fe, que nos abre un camino de esperanza. Este es el Evangelio que la Iglesia actual se esfuerza en vivir y comunicar a los hombres y mujeres de hoy y de aquí, como a los del mundo entero, como se ha puesto de relieve en la celebración del reciente Sínodo sobre la Nueva Evangelización para la transmisión de la fe cristiana, celebrado el pasado octubre en Roma.

La fiesta de hoy y el reciente Sínodo nos invitan a salir, nos invitan a ser «una Iglesia evangelizada y evangelizadora». Y por ello debe ser una Iglesia que contemple siempre a Cristo porque, como decía el beato cardenal Newman —un eminente converso y pensador cristiano cuyo pensamiento influyó mucho en el Concilio Vaticano II— «la fe no es alguna cosa. La fe

es *Alguien*. Y la fe no es alguien cualquiera. La fe es *Jesucristo*».

Es muy cierto que la muerte es un misterio y que nuestra vida se encamina inexorablemente al traspaso final de la muerte y que no está exenta de dificultades y de dolor. Pero Cristo ha resucitado, ha vencido la muerte, nos abre el camino de la resurrección y nos ayuda a encontrar sentido a todas las realidades, incluso al dolor y al sufrimiento.

Esta es la Buena Nueva que llena de esperanza el corazón de los creyentes. Esta es la fe que la Iglesia confiesa y celebra en la liturgia y en la plegaria y la proclama con obras y palabras gracias al testimonio de vida de los cristianos y las cristianas que hacen realidad «una fe que actúa por la caridad». Desde Cristo, muerto y resucitado, se revela al hombre el futuro que puede esperar, el camino que puede llevar a su verdadera plenitud y la garantía de que la última palabra de Dios sobre su creación no es el fracaso, la desgracia y la muerte. Y por ello, llenos de esperanza, los cristianos procuramos trabajar haciendo el bien de todos porque «reinar con Cristo es servir».

† **Josep Àngel Saiz Meneses**
Obispo de Terrassa